

Податкова консультація

Про екологічний податок

Державна податкова служба України, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), на звернення Підприємства щодо справляння екологічного податку за розміщення відходів у спеціально відведених для цього місцях чи на об'єктах (далі – Податок) повідомляє.

Підприємство, в результаті господарської діяльності якого утворюються певні категорії відходів, надало копії угод надання послуг з утилізації сміття та відходів із спеціалізованими підприємствами і запитує чи належить воно до складу платників Податку.

Кодексом передбачено віднесення до складу платників Податку, суб'єктів, які здійснюють «розміщення відходів» в розумінні п.п. 14.1.223 п. 14.1 ст. 14 Кодексу, як постійного (остаточного) перебування або захоронення відходів у спеціально відведених для цього місцях або об'єктах (місцях розміщення відходів, сховищах, полігонах, комплексах, спорудах, ділянках надр тощо), на використання яких отримано дозволи уповноважених органів.

Підставою для виключення Підприємства з платників Податку є наявність у нього договору на видалення та утилізацію відходів зі спеціалізованими підприємствами, які отримали дозволи уповноважених органів на здійснення постійного (остаточного) перебування або захоронення відходів у спеціально відведених для цього місцях або об'єктах (місцях розміщення відходів, сховищах, полігонах, комплексах, спорудах, ділянках надр тощо).

Наявність у таких спеціалізованих підприємств ліцензій провадження на будь-яких інших операцій з відходами (наприклад, збирання, перевезення, тимчасове зберігання) не є підставою для виключення Підприємства з числа платників Податку.

Відповідно до абзацу шостого частини третьої ст. 34 Закону України «Про відходи» суб'єкт господарської діяльності, у власності або у користуванні якого є хоча б один об'єкт поводження з небезпечними відходами, зобов'язаний мати ліцензію на здійснення операцій у сфері поводження з небезпечними відходами (не підлягає ліцензуванню зберігання (накопичення) суб'єктом господарювання утворених ним небезпечних відходів, якщо протягом року з дня утворення небезпечні відходи передаються суб'єктам господарювання, що мають ліцензію на здійснення операцій у сфері поводження з небезпечними відходами).

Таким чином, платником Податку, в частині відходів, що утворюються Підприємством, є спеціалізовані підприємства, які отримали дозволи уповноважених органів на здійснення постійного (остаточного) перебування або захоронення відходів у спеціально відведених для цього місцях або

об'єктах (місцях розміщення відходів, сховищах, полігонах, комплексах, спорудах, ділянках надр тощо).

Разом з тим, для забезпечення вимог п. 240.5 ст. 240 Кодексу, суб'єктам господарювання, у тому числі і Підприємству, необхідно облаштувати спеціально відведені місця для тимчасового розміщення відходів та запровадити належний облік відходів різних класів небезпечності для виконання договірних зобов'язань із спеціалізованими підприємствами із утилізації або розміщення (захоронення) відходів.

У відповідності до п. 52.2 ст. 52 Кодексу індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.